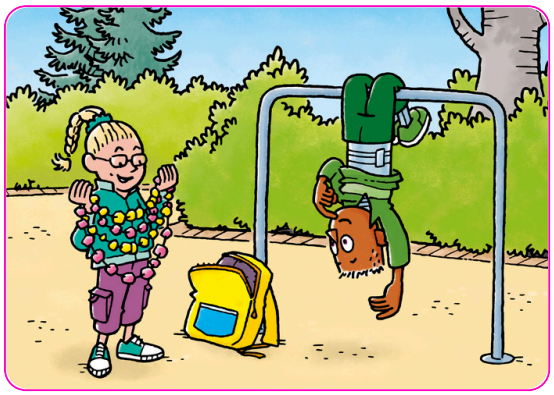
krachtbronnen GROEP 1/2

Moeder(s)dag

#moederdag #feest
#cadeau #mama
#familie #diversiteit

Bèta doet kunstjes op het klimrek als Evi en haar moeder Mirjam het pleintje oplopen. ‘Hoi Bèta, ’roept Evi. ‘Hoi Evi!’ roept Bèta terug. Hij ziet dat Evi uit school komt, want ze draagt een schooltas op haar rug. ‘Mag ik met Bèta buiten blijven?’ vraagt Evi aan Mirjam.
‘Prima,’ zegt Mirjam. ‘Zal ik je tas mee naar binnen nemen?’ Ze wil de tas pakken, maar Evi zet snel een stap achteruit. ‘Eh, nee,’ zegt ze.
Mirjam kijkt verbaasd. ‘O. Nou, ik zie je zo thuis wel,’ zeg ze en ze loopt verder.
Bliep, doet Bèta. ‘Waarom mocht je moeder je tas niet meenemen?’
Evi praat met een geheimzinnige stem. ‘Omdat… er iets in zit dat ze niet mag zien.’ Ze haalt twee kettingen uit haar tas. De kralen heeft ze zelf gemaakt met klei en verf. ‘Deze hebben we op school geknutseld. De roze is voor mama Mirjam en de gele voor mama Barbara,’ zegt ze. Mirjam en Barbara zijn de moeders van Evi. Ze zijn verliefd op elkaar en er woont dus geen papa bij Evi thuis. Eerst vond Bèta dat gek, want hij dacht dat bij ieder kind een papa en mama woonde. Maar daarna ontdekte hij dat mensenfamilies heel verschillend kunnen zijn. Bij Mo wonen bijvoorbeeld een papa en mama, broertjes en zusjes én een oma. De papa en mama van Niels zijn gescheiden en daarom woont hij soms bij zijn mama en soms bij zijn papa, halfzusje en bonusmoeder. Er zijn ook kinderen die geen broertjes of zusjes hebben, zoals Evi én kinderen die misschien wel broertjes of zusjes hebben, maar die alleen een papa of juist alleen een mama hebben.
‘Zijn je mama’s jarig? vraagt Bèta.
Evi schudt haar hoofd. ‘Het is voor moederdag.’
Bliep, doet Bèta. Moederdag?
‘Op die dag verwen je je moeder,’ legt Evi uit. ‘Je geeft een ontbijtje, je doet klusjes zoals afwassen en je maakt een cadeau. En we gaan ook bij onze oma’s op bezoek, want dat zijn de mama’s van mijn mama’s. Zij moeten dus ook verwend worden.’
Evi doet de kettingen weer in haar tas. ‘Ik verstop ze straks onder mijn bed. Want nu is het vrijdag en pas op zondag geef ik het, want dán is het moederdag.’
‘Moeder**s**dag,’ lacht Beta. ‘Je hebt er toch twee?’
Nu lacht Evi ook. ‘O ja! Moeder**s**dag!’ Ineens kijkt ze serieus. ‘Bèta, jij hebt toch bij niemand in de buik gezeten? Dan is toch niemand jouw moeder?’
Daar denkt Bèta even over na. ‘Maar ik ben wel door iemand gemaakt,’ zegt hij dan. ‘Door Dewi. Ze heeft me in elkaar gezet met schroefjes en moertjes. Ze controleert ook altijd of mijn batterij is opgeladen en ’s avonds brengt ze me naar bed.’

Even later gaat Evi naar huis. Bèta blijft achter op het klimrek. Hij denkt aan moederdag, aan Dewi en aan Evi’s zelfgemaakte kettingen. Ineens krijgt hij een geweldig idee. In zijn eigen knutselkast heeft hij ook klei. En verf! Blij springt hij van het rek en rent terug naar de fabriek. Wat denk jij? Wat gaat Bèta doen?